Aulina del bosc de la Claveguera I

AUL007- (01/07/2010)

Nom comú: Aulina, alzina

Nom científic: *Quercus ilex*

Perímetre: 3,61 m

Alçada: 14,46 m aproximadament

Localitat: Batet de la Serra

Ubicació: L'aulina es localitza uns metres en dins del bosc de la Claveguera just al costat de la casa Solà Morales. Es pot observar des del camí que passa entre la casa i el bosc i que baixa cap a la roureda o bosc de Solà, situat uns metres per sota la finca.

Font d'informació: Sr. Joaquim Solà Morales, propietari de la finca.

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Aulina del bosc de la Claveguera II

AUL008- 01/07/2010)

Nom comú: Aulina, alzina

Nom científic: *Quercus ilex*

Perímetre: 2,87 m

Alçada: 14,01 m aproximadament

Localitat: Batet de la Serra

Ubicació: L'aulina es localitza dins del bosc de la Claveguera, uns metres més endins que l'aulina I, situada just al costat de la casa Solà Morales.

Font d'informació: Sr. Joaquim Solà Morales, propietari de la finca.

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Castanyer de Godomar

CAS005 (26/06/2010)

Nom comú: Castanyer

Espècie: *Castanea sativa*

Perímetre:3,20 m. Té un rebrot de 85 cm

Capçada: 14 x 12 m aproximadament

Localitat: Batet de la Serra

Ubicació: Dins la finca de Godomar, es continua per la feixa situada sota les aulines fins arribar a un pastor elèctric que dóna accés a una zona de pastura de xais. Continuem per la feixa fins anar a trobar un camí que surt al Bosc de la Planella i d'aquí enllaçaríem amb una pista que voreja el volcà pujalós per llevant. El castanyer es troba en el camí que surt al Bosc de la Planella una mica més avall d'una aulina surera d'interès.

Font d'informació: Sr. Robert Garrigós, propietari de la finca de Godomar.

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Suro de Godomar

SUR002 (26/06/2010)

Nom comú: Suro, aulina surera, alzina surera

Nom científic: *Quercus suber*

Perímetre: 2,70 m

Capçada: 13 x 19 m

Alçada: 23 m aproximadament

Localitat: Batet de la Serra

Ubicació: Dins la finca de Godomar, es continua per la feixa situada sota les aulines fins arribar a un pastor elèctric que dóna accés a una zona de pastura de xais. Continuem per la feixa fins anar a trobar un camí que surt al Bosc de la Planella i d'aquí enllaçaríem amb una pista que voreja el volcà pujalós per llevant. L'aulina surera es troba en el camí que surt al Bosc de la Planella.

Font d'Informació: Sr. Robert Garrigós, propietari de la finca de Godomar.

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Blada de Godomar

BLA001 (24/06/2010)

Nom comú: Blada

Nom científic: *Acer opalus*

Perímetre: 2,10 m

Capçada: 14 x 14 m

Localitat: Batet de la Serra

Ubicació: Dins la finca de Godomar, es continua per la feixa situada sota les aulines fins arribar a un pastor elèctric que dóna accés a una zona de pastura de xais. La Blada es troba en el límit dret de la feixa.

Font d'informació: Sr. Robert Garrigós, propietari de la finca de Godomar.

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Aulina de Godomar II

AUL006 (24/06/2010)

Nom comú: Aulina

Nom científic: *Quercus ilex*

Perímetre: 2,70 m

Alçada: 10,40 m

Capçada: 13 x 14 m

Localitat: Batet de la Serra

Ubicació: L'aulina es localitza dins la finca de Godomar. A prop d'aquesta aulina es pot observar una altra de mides també considerables ja comentada en aquest blog.

Observacions: Al tronc de l'aulina es pot observar un niu de picot i també una caixa niu de mussol. Sota l'ombra d'aquesta aulina s'han celebrat diferents esdeveniments com ara un casament.

Font d'informació: Sr. Robert Garrigós, propietari de la finca de Godomar, Octavi Algueró, Junta veïnal de Batet de la Serra.

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Aulina de Godomar I

AUL005

Nom comú: Aulina

Nom científic: *Quercus ilex*

Perímetre:3,15m

Alçada:9,10m

Capçada: 15 x 18 m

Municipi: Olot

Localitat: Batet de la Serra

Ubicació: L'aulina es localitza dins la finca de Godomar. A prop d'aquesta aulina es pot observar una altra de mides també considerables.

Observacions: Aquesta aulina es caracteritza perquè té un gran valor estètic i paisatgístic ja que al créixer en un espai obert ha pogut desenvolupar la seva capçada en plenitud.

Història: S'explica que els alumnes de l'antiga escola de Batet, els dijous a la tarda sortien a dibuixar els entorns de la zona i un dels indrets més escollit eren les aulines de Godomar. També els alumnes hi anaven a celebrar el dijous llarder.

Font d'informació: Sr. Robert Garrigós, propietari de la finca de Godomar, Octavi Algueró, Junta veïnal de Batet de la Serra.

Fajos de l'Avinguda d'Aragó d'Olot

FAI004 (09-06-2010)

Nom comú: Faig

Nom científic: *Fagus sylvatica*

Municipi: Olot

Ubicació: Els fajos estan arrenglerats a banda i banda de l'Avingunda d'Aragó.

Història: Els fajos van ser portats pel Sr. Malagrida de la Fageda d'en Jordà. Inclús es va traslladar greda. Alguns dels arbres van patir una forta poda que va provocar que el seu creixement es veiés afectat.

Font d'informació: Marc Arimany, tècnic de residus i espais verds del Consorci de Medi Ambient i Salut Pública- SIGMA.

Informació de la publicació: Arbres monumentals de Catalunya, 18 anys. Eduard Parés-Servei de Parcs

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Cedre d'Himalàia de la Plaça Estrella

CED001 (03-06-2010)

Nom comú: Cedre d'Himalaya

Espècie: *Cedrus deodara*

Perímetre: 3,03 m

Alçada: 19 m (dada any 2006)

Municipi: Olot

Ubicació: Al centre de la Plaça Espanya, coneguda popularment com a Plaça Estrella (Barri de l'Eixample)

Observacions: Es tracta d'un arbre de grans dimensions que pot assolir els 70m d'alçada , amb l'escorça gris fosc, i ramificacions penjants. Posseeix una fusta excel·lent, molt duradora, que desprèn una agradable olor. Prové de l'Himalàia, no obstant, és molt cultivat en parcs i jardins d'arreu de l'estat.

El cedre està incorporat al catàleg d'arbrat ornamental i espais singulars de la ciutat d'Olot 2006 (SIGMA)

Font d'informació: Marc Arimany tècnic de residus i espais verds del Consorci de Medi Ambient i Salut Pública-SIGMA.

Catàleg d'arbrat ornamental i espais singulars de la ciutat d'Olot, 2006 (SIGMA)

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Plàtans del Passeig de Barcelona

PLA002 (03-06-2010)

Nom comú: Plàtan

Espècie: *Platanus hispanica*

Municipi: Olot

Ubicació: Els plàtans estan arrenglerats, en una doble alineació, al llarg del Passeig de Barcelona.

Perímetre: 2,52m exemplar 2

Història: Antigament el trànsit rodat circulava pel mig de l'avinguda de plàtans del Passeig de Barcelona. És per aquest motiu que un gran nombre dels plàtans tenen bonys a la seva base. Aquests bonys són la cicatriu de les ferides produïdes pel xoc dels carros o vehicles.

L'arbreda va ser plantada durant la guerra del Francès.

Observacions: Els plàtans del Passeig de Barcelona estan incorporats al catàleg d'arbrat ornamental i espais singulars de la ciutat d'Olot 2006 (SIGMA) Font d'informació: Marc Arimany, tècnic de residus i espais verds del Consorci de Medi Ambient i Salut Pública-SIGMA.

Catàleg d'arbrat ornamental i espais singulars de la ciutat d'Olot, 2006 (SIGMA)

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Detall d'una antiga ferida a la base del plàtan

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

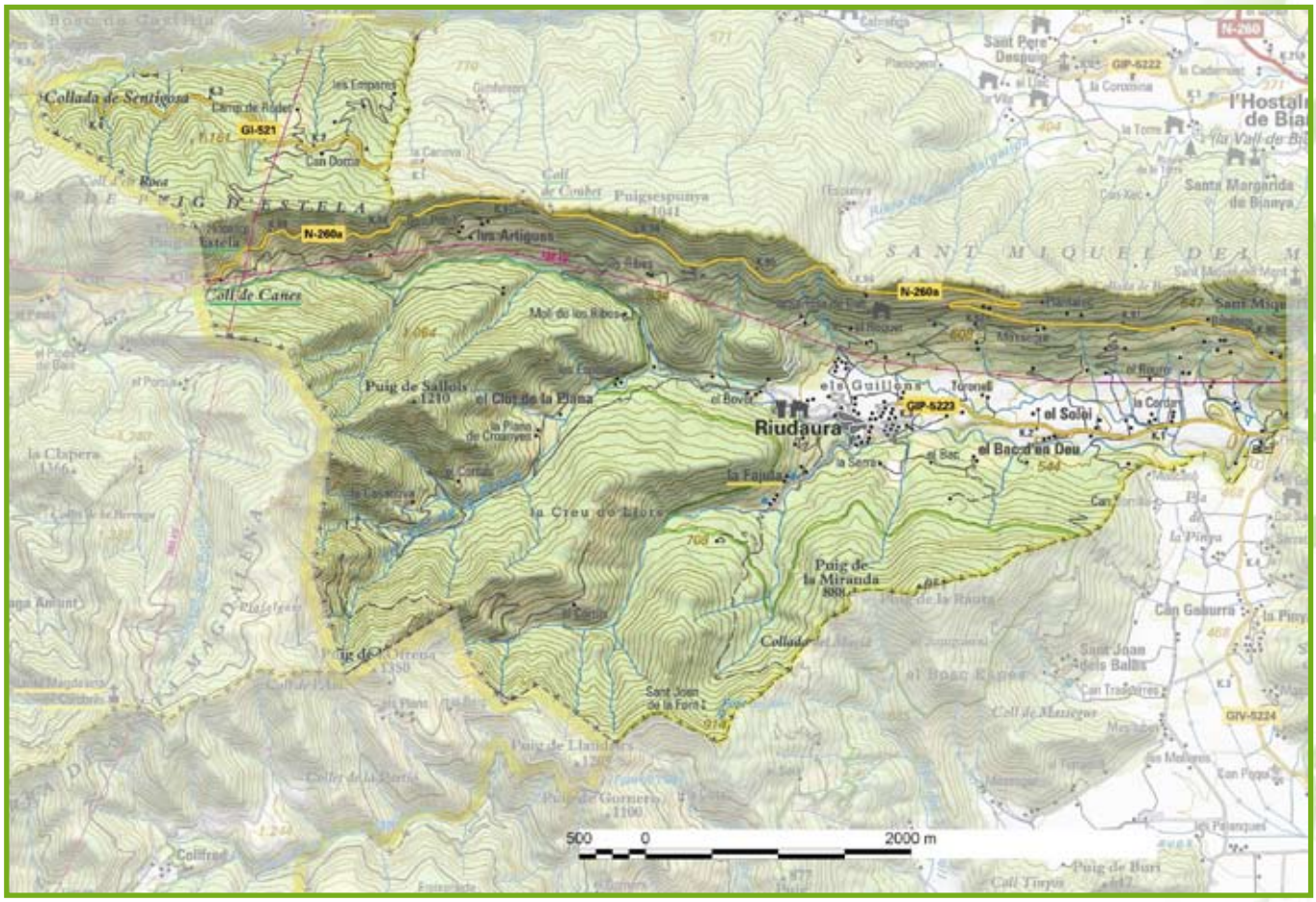

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	PAG.
	Teix de Riudaura	TEI002	90

Teix de Riudaura

CODI: TEI002 (21/04/2010)

Nom comú: Teix

Espècie: *Taxus baccata*

Perímetre: 2,75 m

Alçada: 10 m

Edat estimada: 300 anys

Municipi: Es troba dins del terme municipal de Riudaura

Ubicació: El teix es troba situat a la Plaça Puig Estela cantonada amb el carrer del Teix.

Observacions: Es tracta d'un exemplar mascle de doble tronc
Antonia Caritat, doctora en biologia, va publicar un escrit sobre el teix de Riudaura que porta per títol "El vell teix de Riudaura".

Font d'informació: Ajuntament de Riudaura

Fotografies d'Olga Colomina Puyuelo

El vell teix de Riudaura

Escrit d'Antonia Caritat, doctora en biologia.
Medi Ambient

El Teix és un arbre mític que es troba en perill de extinció i està legalment protegit. Es tracta d'una espècie molt antiga que pertany a les coníferes com l`avet o el pi però té unes característiques molt especials que el fan únic. Els fruits no són pinyes sinó que són vistosos, de color vermell amb una sola llavor i amb una coberta tova anomenada aril. Aquest color no el té per casualitat sinó que serveix per atraure els ocells i d'aquesta manera dispersa les seves llavors ca a altres indrets.

En altres èpoques el teix havia format grans boscos però degut als canvis de clima i l'acció humana la seva àrea de distribució ha anat quedant reduïda. A Catalunya el trobem barrejat amb el faig, el pi roig i altres arbres i pot formar petits bosquets. També ha estat plantat com a arbre ornamental. Ha estat considerat arbre sagrat per diferents cultures especialment els celtes que celebraven ritus sota la seva capçada. Simbolitza la immortalitat i a Anglaterra és freqüent trobar-lo al voltant de les esglésies prop dels cementirs. Poden viure molt, més de 2000 anys. Les seves branques havien estat utilitzades per fer arcs de qualitat i la seva fusta era molt apreciada. Les seves fulles són molt verinoses però l'arbre té al mateix temps substàncies com el taxol de potents capacitats curatives de determinats tipus de càncers. Aquestes propietats del taxol es van descobrir a Amèrica del Nord fa uns vint anys, ara se sintetitza al laboratori i està comercialitzat.

Ja fa anys que em dedico a l'estudi dels arbres i entre ells el teix. No fa gaire que vaig tenir la sort de conèixer el teix de Riudaura que ara va quedant incorporat a la zona urbana. És un impressionant exemplar mascle de doble tronc que estimem que pot arribar a tenir 300 anys. Crec que és imprescindible que sabem apreciar i conservar aquest i altres arbres vells que han estat testimonis de moltes històries humanes. Una associació d'amics del teix a nivell de la península Ibérica i Portugal s'han interessat per aquests teix i un dels seus membres, en Fernando Vasco, ha escrit en referència del teix de Riudaura: "Desitgem poder continuar compartint vivències amb un dels veïns més vells del vostre poble i que almenys al pròxim mil·leni, les futures generacions gaudeixin del seu halo màgic de misteri i quasi eterna companyia".

Municipi de Sales de Llierca

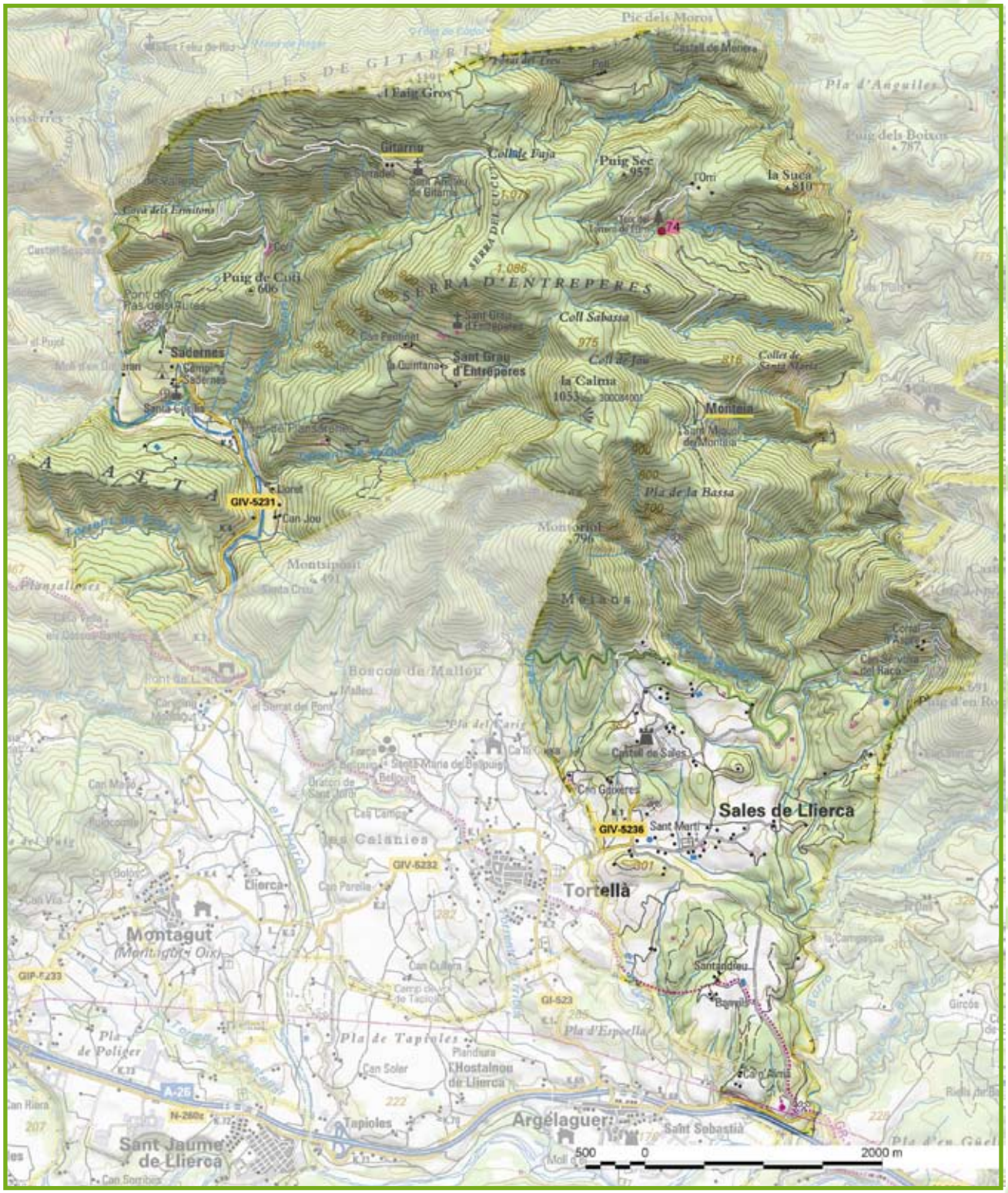

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	PAG.
	Teix de Guitarriu	TEI001	96
74	Teix del Torrent de l'Orri		
	Roure de Sant Andreu de Guitarriu	ROU007	95
	Roure entre Guitarriu i Sant Grau d'Entreperes	ROU008	94

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI
	Lledoner de Can Guixers	
	Roure de l'Orri I	
	Roure de l'Orri II	
	Roure de Tomet	

Roure situat entre Gitarriu i Sant Grau d'Entreperes

CODI:ROU008 (22/12/2009)

Nom comú: Roure martinenc

Espècie: *Quercus pubescens*

Ubicació: El roure es localitza en el camí que va de l'ermita de Guitarriu a Sant Grau d'Entreperes (hi ha un rètol que ho indica).

Font d'informació: Joan Luque

Fotografies de Joan Luque

Roure proper a l'ermita de Sant Andreu de Gitarriu

CODI:ROU007 (22/12/2009)

Nom comú: Roure martinenc

Espècie: *Quercus pubescens*

Ubicació: El roure es troba uns 500m abans d'arribar a l'ermita de Sant Andreu de Guitarriu. Per arribar a aquesta ermita s'ha d'agafar la pista forestal que surt a mà dreta a uns 500m abans d'arribar al càmping Sadernes (hi ha uns rètols que ho indiquen).

Font d'informació: Joan Luque

Fotografia de Joan Luque

Teix de Gitarriu

CODI: TEI001 (13-04-2010)

Nom comú: Teix

Espècie: *Taxus baccata*

Ubicació: Arribant al coll d'Alp, cal anar cap al coll de Sa Basseta i d'aquí endinsar-se cap el bac. Un cop s'han creuat tres tarteres es localitza el teix. Des del coll de Sa Basseta es va marcar el camí amb petites fites. També es pot observar el tall d'algunes branques dels arbres que es troben en el corriol per tal de poder deixar pas. El teix creix sobre una tartera i es pot veure que una de les branques va ser tallada temps ençà.

Es coneix que a prop del teix hi passava un antic corriol que anava de coll de Faig al coll de Sa Basseta.

Observacions: En aquesta zona hi han moltes baumes i fa pensar que aquests petits corriols podien haver estat utilitzats per contrabandistes. A la zona es troben altres teixos de menors dimensions.

La fusta del teix ha estat molt aprofitada des de temps antic degut a la seva gran qualitat, resistència i flexibilitat. Es creu que tenia un significat místic i sagrat en cultes precristians, era una espècie molt apreciada i estudiada tant per les seves propietats curatives com verinoses. Actualment es coneix que conté una subtància anomenada taxina que s'utilitza en tractaments de quimioteràpia.

En moltes parts d'Europa, el teix es considera com un monument de la natura ja que és testimoni de boscos antics i són protegits i conservats.

Font d'informació: Tomàs Agüera

Fotografia de Tomàs Agüera Cabo

Municipi de Sant Aniol de Finestres

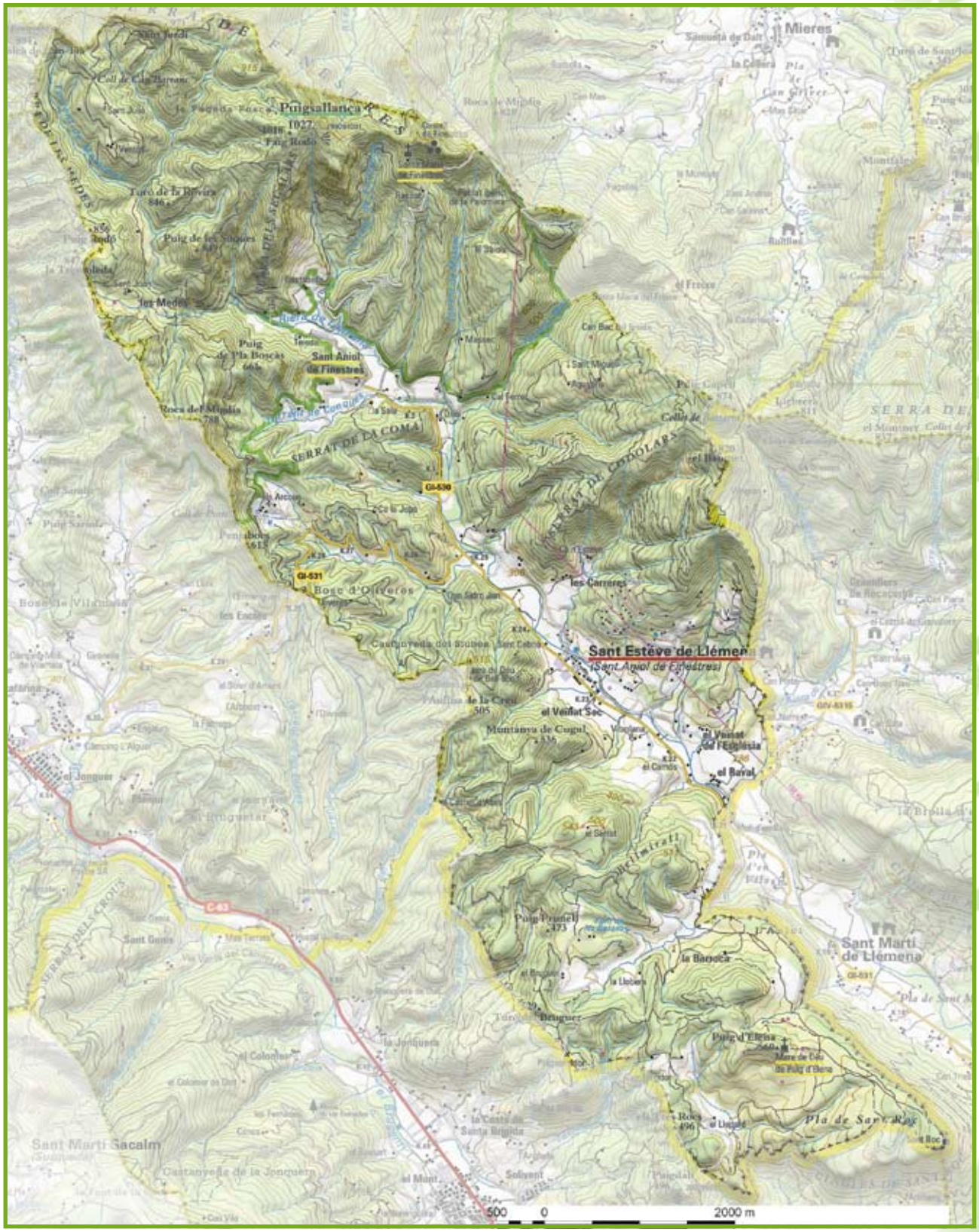

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI
	Aulina de la Creu	
	Aulina de les Tres Creus	
	Aulina del Baler	
	Castanyer de Bustins	

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI
	Faig Rodó	
	Grèvol de Can Tura	
	Roure de la Gobert	

Municipi de Santa Pau

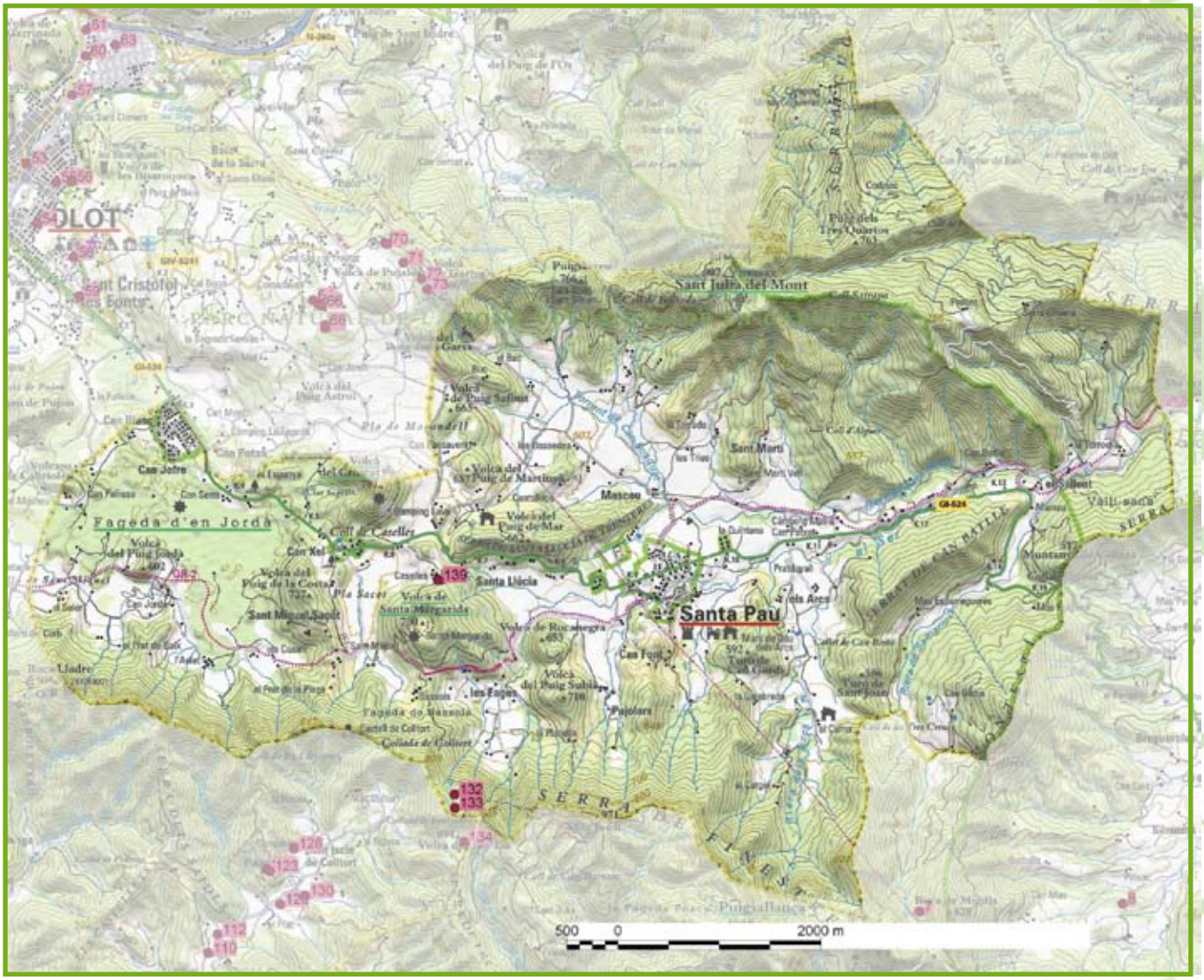

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	PAG.
132	Avet del volcà de Fontpobra		
133	Beços de Fontpobra		
137	Castanyer de Caselles I	CAS002	102
138	Castanyer de Caselles III	CAS004	102
139	Castanyer de Caselles II	CAS003	102
	Castanyers de Mas Masdevall		
	Fageda d'en Jordà		
	Aulina de Torroella		
	Aulina del Mas Esparreguera		
	Aulines de Mas CollelldeMunt		
	Roures de Codinac		
	Teixeda		
	Cedre de Can Bora		
	Tell de Can Bora		

Els castanyers de Can Caselles

CODI: CAS002/CAS003/CAS004 (21/04/2010)

Nom comú: Castanyer

Espècie: *Castanea sativa*

Perímetre:
Castanyer 1: 4,91 m
Castanyer 2: 4,85 m
Castanyer 3: Branca dreta 4,38m,
branca esquerra 4,66 m

Municipi: Es troba dins del terme municipal de Santa Pau

Ubicació: Els tres castanyers es troben a prop del mas de Can Caselles.

Seguint l'itinerari 1 del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa que condueix al cràter del volcà Santa Margarida, es poden obervar els castanyers a mà esquerra, just a l'altre costat d'un tancat per a xais, un cop passat el mas de can Caselles.

Observacions: En el castanyer 1 es poden observar forats de picot en una de les branques mortes de la capçada.

Des del Servei de Parcs de la Generalitat de Catalunya s'ha fet incís que cal protegir aquests castanyers declarant-los Arbres monumentals (Informació recollida en la publicació: Arbres monumentals de Catalunya, 18 anys).

Castanyer 1.

Font d'informació: Alumnes de 1er, 2on i 3er d'ESO de l'Escola Pia d'Olot. Sortida 16 de març de 2010

Castanyer 3.
Fotografies dels alumnes de 1r, 2n i 3r d'ESO de l'Escola Pia d'Olot

Castanyer 2.

Municipi de Sant Jaume de Llierca

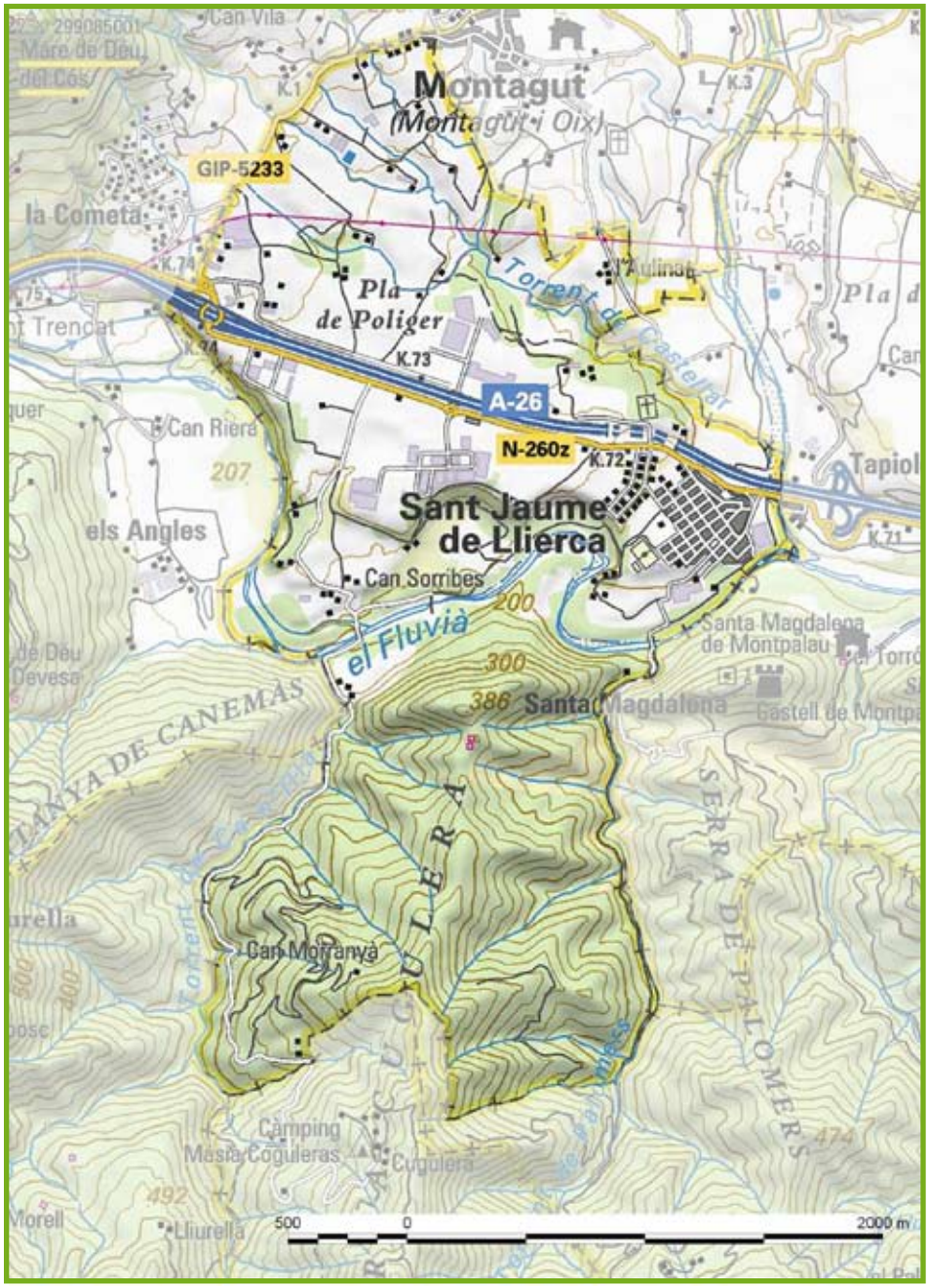

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	
76	Gatsaule de la Feixassa I		
	Gatsaule de la Feixassa II		
77	Pi de la Calcina		
78	Castanyer de la Font Grossa	CAS006	16
	Castanyer de Sant Miquel		
79	Avellaners de la Feixassa		
80	Trèmol de la Font Grossa		
81	Beç del pla de Rocarroja		
82	Auró de la font de la Rovirola		
83	Blada de la Rovirola		
84	Faig gros branquellut I		
84	Faig gros branquellut II		
85	Vern del molí de Can Manyà		
86	Acàcia del Pla		
87	Tell de Pallerols		
88	Freixe de la Salut I		
	Freixe de la Salut II		
	Freixe de la Salut III		
89	Lledoner d'en Tit		
90	Avet pinsap de la Fàbrega		
91	Xiprers de la Fàbrega		
92	Roure de la Fàbrega		
93	Avet del clot dels Joncs		
94	Faig de la Salut I	FAI009	10
95	Pins de Puigsacreu		
96	Pi de la Riba		
97	Boixos d'en Sentenac		
98	Pollancres de la font de la Rovireta		
99	Àlber del cementiri I		
	Àlber del cementiri II		
	Àlber del cementiri III		
100	Acàcia de Can Pous		
101	Xiprers del cementiri		
102	Pi dels Estaldats		
103	Roure de la Bonaventura	ROU023	12
104	Roure de la Sala		
106	Els Oms		
	Plàtans del Firal	PLA003	108

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	
107	Noguer d'en Martín		
108	Pomeres de can Gallina		
109	Aulina dels Escarnits I	AUL011	14
	Aulina dels Escarnits II	AUL012	14
	Aulina dels Escarnits III	AUL013	14
110	Perer del trencant del Saiols		
111	Aulina del Botets I	AUL014	13
111	Aulina del Botets II	AUL015	13
112	Roure de l'Esquirol		
113	Roure gros de la Casanova	ROU024	11
114	Roure alt de la Casanova		
115	Cirerer d'en Quessi		
116	Suro de les Forques II		
117	Suro de les Forques I		
118	Sureda del Pla del Bosc		
119	Xiprer de la Torra		
120	Saüquer de Puigverd I		
	Saüquer de Puigverd II		
	Saüquer de Puigverd III		
	Saüquer de Puigverd IV		
121	Om de la Torra		
122	Aulina de la Torra	AUL010	15
123	Llor de Puigverd		
124	Pollancres de la Carrera I		
	Pollancres de la Carrera II		
125	Saula del Rigall		
126	Aulina de la riera de Sant Iscle		
127	Saula del Pujol		
128	Teix de Campderrich		
129	Pollancre de la resclosa de can Desca		
130	Tell del Pla Gran		
134	Tell de can Tià		
	Castanyer de Fontpobra		
	Cedre de Campderrich		
	Arços de la Salut		
	Faigs del Clot de l'Infern		
	Ginebre de Fontpobra		
	Càdec del Pujol		
	Llor de l'Estanyol de Dalt		
	Noguers entre els arbres d'en Casals		
	Pi de la Torra		
	Trèmol del Bac del Botets		
	Aulina del Mas Botets		

Municipi de Sant Feliu de Pallerols

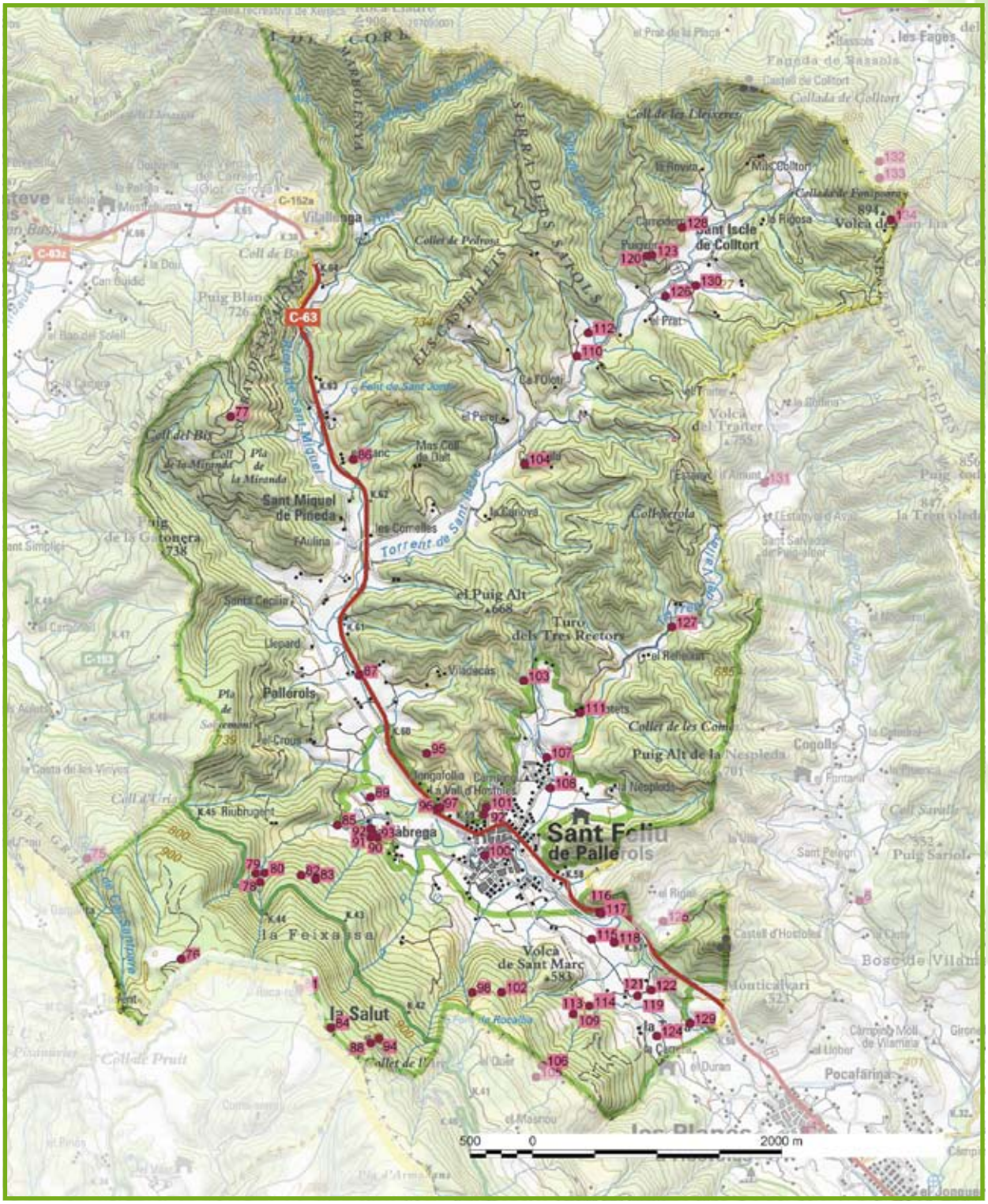

Plàtans del Firal de Sant Feliu de Pallerols

PLA003 (12/07/2010)

Nom comú: Plàtan

Nom científic: *Platanus hispanica*

Perímetre: De l'arbre més gruixut: 1,94 m

Alçada: De l'arbre més gruixut: 6,26 m

Edat: 102 anys

Ubicació: Els arbres es troben a la plaça del Firal

Observacions: Els arbres han estat podats per tal de poder entrellaçar les seves branques i garantir una bona ombra durant els calorosos mesos d'estiu.

Història: Els plàtans van ser plantats l'any 1908 en motiu de la Festa de l'Arbre. El mestre de l'escola d'aquella època, el Sr. Joaquim Sans Quintana, va motivar als alumnes de l'escola perquè plantessin els arbres. Cada arbre va ser plantat per 2 alumnes dels darrers cursos i 2 alumnes dels primers cursos, per tal que entre ells s'ajudessin. El mestre tenia una mentalitat molt oberta per l'època i va promoure la recopil·lació de tradicions populars de la zona.

Tal i com explica Martí Boada en el seu llibre *Rafael Puig i Valls (1845-1920)*, la Festa de l'Arbre es va importar a Catalunya, des de Nebraska, als Estats Units, on es celebrava des de 1872 amb el nom de l'*Arbor day*. Una de les teories és que va ser el tarragoní Puig i Valls qui va conèixer la iniciativa quan va visitar els EUA el 1893. Definitivament ell va llençar la idea el 1898 en un article publicat a La Vanguardia. I l'any següent ja es va celebrar la primera festa de l'arbre a Barcelona. La iniciativa va tenir un ampli ressò i ràpidament es va estendre per la resta de l'Estat Espanyol i per França.

Font d'informació: Sr. Tomàs Sans, el seu pare va ser alumne del mestre Joaquim Sans i va participar en la plantació d'uns dels arbres del Firal.

Blog: http://antropologiaimes.blogspot.com -
"Apunts sobre l'inici de la festa de l'arbre", TDB, núm. 4, 5 i 7, 2004.
Autor: Jordi Suñé Morales.

Fotografies de Teia Boada

Faig de la Salut

FAI009- (30/07/2010)

Nom comú: Faig

Nom científic: *Fagus sylvatica*

Perímetre: 3,08 m (dades de l'any 1998)

Alçada: 25 m (dades de l'any 1998)

Municipi: Sant Feliu de Pallerols

Ubicació: Just abans d'entrar a la plaça del Santuari de la Salut, al marge dret de la carretera, on comença el camí que porta a Sant Feliu.

Observacions: Faig magnífic d'ample capçada, s'alça vigorós en un lloc suposadament privilegiat. Dissortadament, es va tapar parcialment el seu tronc amb runa i pedres, per fer una carretera d'accés a les feixes de sota el Santuari. Això ha comportat el tapament per la part de dalt uns 2 metres, les pedres l'hi han produït fortes ferides i alhora dificulten la seva supervivència. Aquest exemplar es veu des del poble de Sant Feliu, i forma part de la magnífica fageda de la part alta de la costa de la Salut. La costa i la fageda, a la tardor, és un espectacle de colors: dia a dia va canviant el seu verd per anar prenent tota una gamma de daurats, de bronze, com rovellats, d'una gran bellesa.

Font d'informació: Miquel Amargant i Ramon Cros, autorsde la publicació "Els Nostres Arbres". Sant Feliu de Pallerols. (Vall d'Hostoles). Anys 1995-1996-1997-1998.

Fotografia extreta del treball de Miquel Amargant i Ramon Cros.

Roure gros de la Casanova

ROU024- (30/07/2010)

Nom comú: Roure

Nom científic: *Quercus pubescens*

Perímetre: 3,88 m (dades any 1998)

Capçada: 29 m (dades any 1998)

Municipi: Sant Feliu de Pallerols

Ubicació: Al costat de la Casanova, a la part de baix del camí que porta a la pedrera del Puig Roig.

Observacions: Té molt poc tronc, molt rabassut i ple de grans bonys. Li falta una gran branca, caiguda fa uns anys, que arribava fins a l'era de la casa. És l'únic roure gros del municipi de tanta envergadura. Es pot caminar fins i tot per sobre d'alguna de les branques. Aquest exemplar, junt amb altres situats al voltant de la casa, formen la clapada més espectacular del terme, digne de ser conservada. El seu estat de conservació és bo, gràcies a l'estima de propietaris i masovers.

Font d'informació: Miquel Amargant i Ramon Cros, autors de la publicació "Els Nostres Arbres". Sant Feliu de Pallerols (Vall d'Hostoles). Anys 1995-1996-1997-1998.

Fotografia extreta del treball de Miquel Amargant i Ramon Cros.

Roure de la Bonaventura

ROU23- (30/07/2010)

Nom comú: Roure

Nom científic: Quercus pubescens

Perímetre: 3,88 m (dades any 1998)

Capçada: 29 m (dades any 1998)

Municipi: Sant Feliu de Pallerols

Ubicació: Al bosc del Contaller, a l'esquerra del camí que porta a la casa, al final del pla just abans d'entrar en l'engorjat.

Observacions: És un d'aquells arbres que, vistos de prop, impressionen. Exemplar ja molt vell, pot rondar els 500 anys. Amb tants anys de vida ha passat moltes vicissituds, des de caure dues de les seves quatre branques principals, a servir de cau de diversos animals i fins i tot haver acollit fa una quarantena d'anys un gran eixam d'abelles en el seu interior. El seu estat és precari, segurament castigat pels llamps i ventades posteriors. L'interior és buit i cremat, potser perquè s'hi va fer foc per foragitar l'eixam o algun animal del cau. És com un gegant amb peus de fang: el dia menys pensat una forta ventada el farà caure, tal com va passar amb els grans roures de l'Aguvert a les Medes als anys 80, o amb un dels tres exemplars d'Hortmoier. A prop seu n'hi ha un altre no tan gruixut, però respectable.

Font d'informació: Miquel Amargant i Ramon Cros, autors de la publicació "Els Nostres Arbres". Sant Feliu de Pallerols (Vall d'Hostoles). Anys 1995-1996-1997-1998.

Fotografia extreta del treball de Miquel Amargant i Ramon Cros.

Aulines del Botets

AUL014-AU015- (28/07/2010)

Nom comú: Aulina, alzina

Nom científic: *Quercus ilex*

Perímetres: aulina I: 3.45 m i aulina II: 2.70 m (dades de l'any 1998)

Capçada: aulina I: 20m (dada del mateix any)

Municipi: Sant Feliu de Pallerols

Ubicació: Al costat de la casa del Botets.

Observacions: L'aulina I: Es troba en un magnífic estat de conservació. De no massa altura, s'estén horitzontalment, aguantada per una curta però forta soca. L'aulina II: es troba al costat de la primera i és més esvelta. Existia una tercera aulina que va ser destrossada per una ventada l'any 91, i que tenia una capçada de més de 20 metres de diàmetre i el perímetre del tronc era de 3,7 metres.

Font d'informació: Miquel Amargant i Ramon Cros, autors de la publicació "Els Nostres Arbres" Sant Feliu de Pallerols (Vall d'Hostoles) Anys 1995-1996-1997-1998.

Fotografia extreta del treball de Miquel Amargant i Ramon Cros.

Aulines dels Escarnits

AUL011-AU012-AU013- (29/07/2010)

Nom comú: Aulina, alzina.

Nom científic: *Quercus ilex*

Perímetres: aulina I: 4.02m, aulina II: 3.60m i aulina III: 3.10m.
(dades de l'any 1998)

Ubicació: Per sota i al costat de l'era de la casa dels Escarnits, seguint el camí planer que s'endinsa al bosc.

Observacions: La més grossa és l'aulina més gruixuda de la Vall d'Hostoles. Està bastant deteriorada, però abans del 1998 havia fet una important rebrotada. Les altres dues es troben a sota de l'era, i junt amb altres de mida més petita formen un bon conjunt. L'atapeïment en dificulta la visió, i el fet que siguin arrelades en marges, fa difícil que es pugui prendre la mesura exacta. Aquesta clapada junt amb els roures de la veïna Casanova, formen un conjunt únic a la Vall d'Hostoles i segurament en pocs llocs en trobaríem un de semblant.

Fotografies extretes del treball de Miquel Amargant i Ramon Cros.

Història: L'aulina és l'espècie més estesa al nostre municipi, pràcticament totes les cases de pagès en tenen una, o més d'una de grossa al seu voltant; una de les finalitats és la d'esmorteir el vent perquè no toqui directament a la casa. La fusta és duríssima, l'home l'emprava per fer carretes i carbó i actualment encara se'n fan mànecs d'eina, o es crema directament en llars, estufes o calderes. De l'escorça se n'obtenia el taní, d'interès en adoberia i aigua per a rentar ferides; de la fullaraca, jaç per el bestiar i posteriorment fems per els camps; del seu fruit, la gla, menjar pels conills, xais, porcs, etc. Aquests arbres poden assolir 1000 anys de vida.

Fonts d'informació: Miquel Amargant i Ramon Cros, autors de la publicació "Els Nostres Arbres" de Sant Feliu de Pallerols. Anys 1995-1996-1997-1998

Publicació: Miquel Amargant i Ramon Cros, autors de la publicació "Els Nostre Arbres". Sant Feliu de Pallerols (Vall d'Hostoles). Anys 1995-1996-1997-1998.

Aulina de la Torra

AUL010- (28/07/2010)

Nom comú: Aulina

Nom científic: *Quercus ilex*

Perímetre: 3,42 m (dades de l'any 1998)
Alçada. 23 m (dades del mateix any) És l'aulina més alta del terme municipal.

Ubicació: A la carretera que porta a la Torra des de la C-152, poc abans d'arribar a la casa, a mà esquerra.

Observacions: Aulina en bon estat, arrelada sobre sediments travertins, substrat que deu ser bo, ja que probes en dóna, doncs es tracta d'un exemplar amb un gran tronc, que es bifurca en poderoses branques.

Història: Segons una interpretació històrica de l'antiguitat, l'aulina era l'arbre sagrat dels poblats autòctons del nostre país, abans de la romanització.En aquest punt es podria comparar la sacralitat de l'aulina a la Garrotxa amb la sacralitat (famosa i literaturitzada) del llor com a arbre sagrat de Zeus, pare de tots els déus, a l'antiga Grècia.

Fonts d'informació: Ramon Cros i Miquel Amargant, autors de la publicació "Els Nostres Arbres" Sant Feliu de Pallerols (Vall D'Hostoles) Anys 1995-1996-1997-1998

Publicació: Miquel Amargant i Ramon Cros, autors de la publicació "Els Nostre Arbres". Sant Feliu de Pallerols (Vall d'Hostoles). Anys 1995-1996-1997-1998.

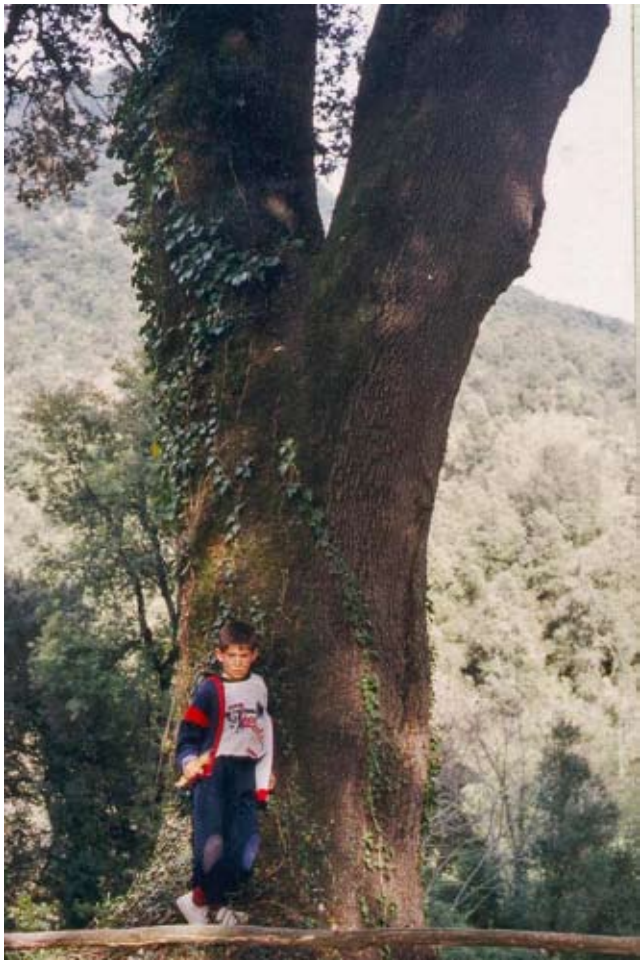

Fotografia extreta del treball de Miquel Amargant i Ramon Cros.

Castanyer de Sant Miquel

CAS006- (21/07/2010)

Nom comú: Castanyer

Nom científic: *Castanea sativa*

Ubicació: Seguim l'itinerari 23 del PNZVG que comença a Sant Feliu de Pallerols i arriba a la Font Grossa passant per la Font de la Fàbrega i el Molí Nou. Un cop a la Font Grossa creuem el torrent de la Feixassa i uns 50 metres més endavant, a la dreta, trobarem el castanyer de Sant Miquel.

Observacions: El castanyer està en la darrera fase de la seva vida. El tronc principal ja quasi mort, està voltat d'alguns plançons. Segurament el seu entorn estava net per facilitar la recol·lecció de les castanyes. Actualment està voltat de faigs, trèmols, roures, etc. que poc a poc el van ofegant. El terme de Sant Feliu de Pallerols no és país de castanyers, ja que prefereixen els terrenys silicis. N'hi ha alguns de grossos isolats i unes petites clapades al ras i als volcans de Can Tià, Fontpobra i el Traiter, ja que la terra volcànica sí els agrada.

Història: És dels anomenats "de Sant Miquel", pel fet d'arribar el fruit a finals de setembre. És un castanyer de llei, o sigui nascut de llavor, que són els del fruit més dolç. Els altres, de perxada, broten un cop tallats els de llei. Aquests darrers fan moltes perxes, llargues i primes, ideals per l'explotació de la fusta, de la qual, sobretot antigament se'n feien rodells de botes; el seu fruit és amargant. Les castanyes es poden menjar torrades o bullides, també s'assecaven per fer "platillo", i es poden guardar uns mesos enterrades en sorra seca.

Font d'informació: Joan Blanch, membre del Centre Excursionista d'Olot (CEO).

Publicació: "Els nostres arbres" de M. Amargant i R. Cros (1995-1996-1997-1998)

Fotografies de Joan Blanch

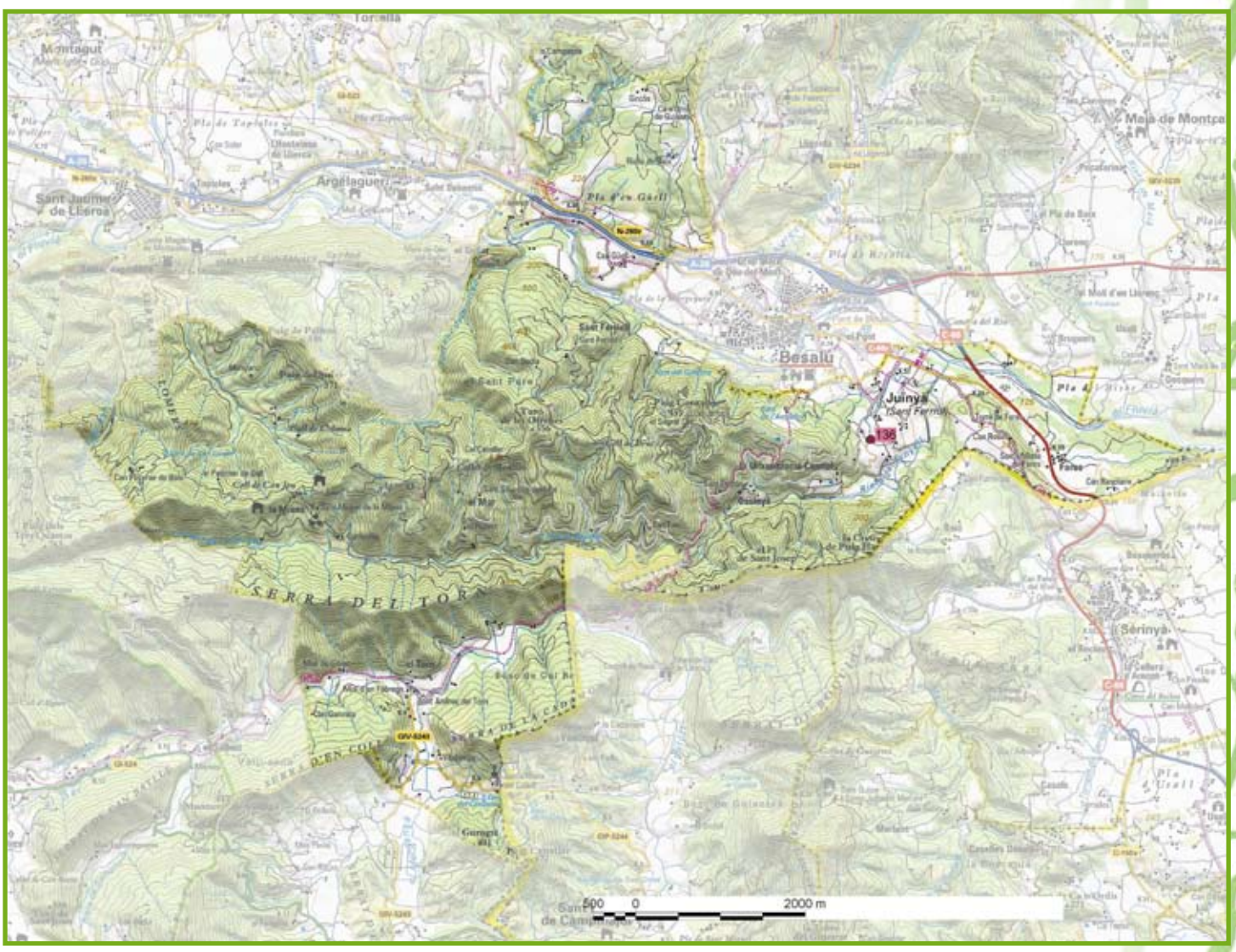

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	
136	Roures de Can Terrades	ROU019	120
	Aulina Reclamadora		
	Aulines de Can n'Oms		
	Lledoner de les Carreteries		

Roures de Can Terradas

ROU019- (27-05-2010)

Nom comú: Roure martinenc

Espècie: *Quercus pubescens*

Perímetre: Roure més gros : 3,42 m, Roure 2: 2,28 m, altres peus:1,80 m

Municipi: Sant Ferriol.

Ubicació: Un cop ens trobem a la sortida de Besalú, passat el pont, continuem per la carretera C-66 i a 1 km aproximadament agafem la carretera asfaltada que surt a mà dreta i que porta a l'Hotel SPA Sant Ferriol. Deixarem un primer desviament que surt a mà esquerra i nosaltres continuem per la carretera seguint les indicacions de l'Hotel. Pocs metres endavant trobarem un segon desviament cap a la casa de Can Terradas. Per arribar a la roureda cal travessar el Mas per l'era i la pallissa tot seguint un camí ample. Els roures es troben a la roureda que ens queda a l'esquerra de la pista abans d'arribar als prats. El més gros es pot observar dins del bosc a pocs metres del camí i la resta de roures es localitzen dins del bosc seguint una antiga feixa.

Font d'informació: Escola Salvador Vilarrasa de Besalú. Alumnes de 2on del cicle inicial de primària.

Dia de la sortida 18 de maig de 2010

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Fotografia de l'escola Salvador Vilarrasa de Besalú

Fotografies de Tosca, Serveis Ambientals d'Educació i Turisme.

Municipi de Sant Joan les Fonts

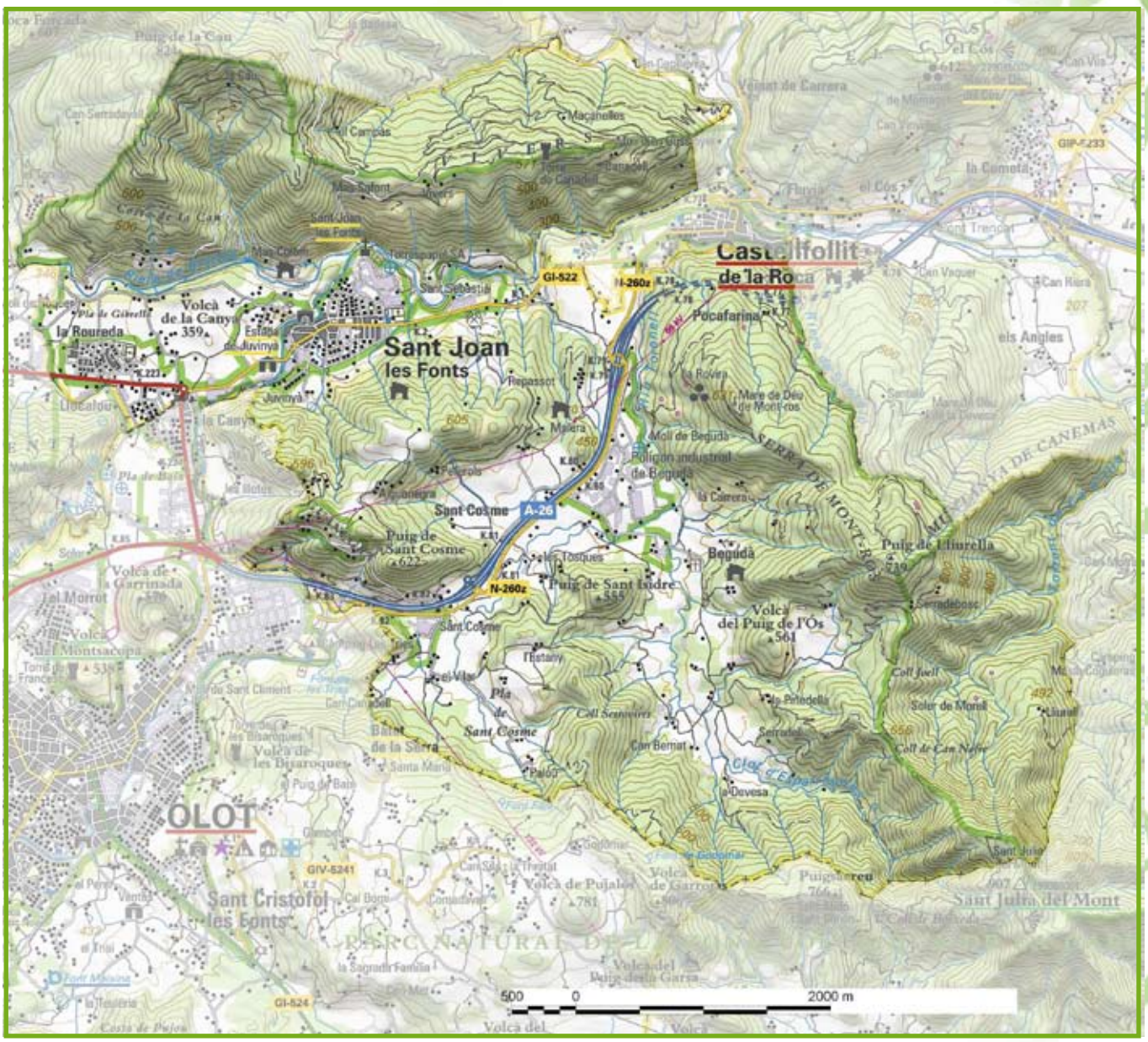

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	PAG.
	Llorers de la Serra d'Escubós		
	Aulina de Can Falguera		

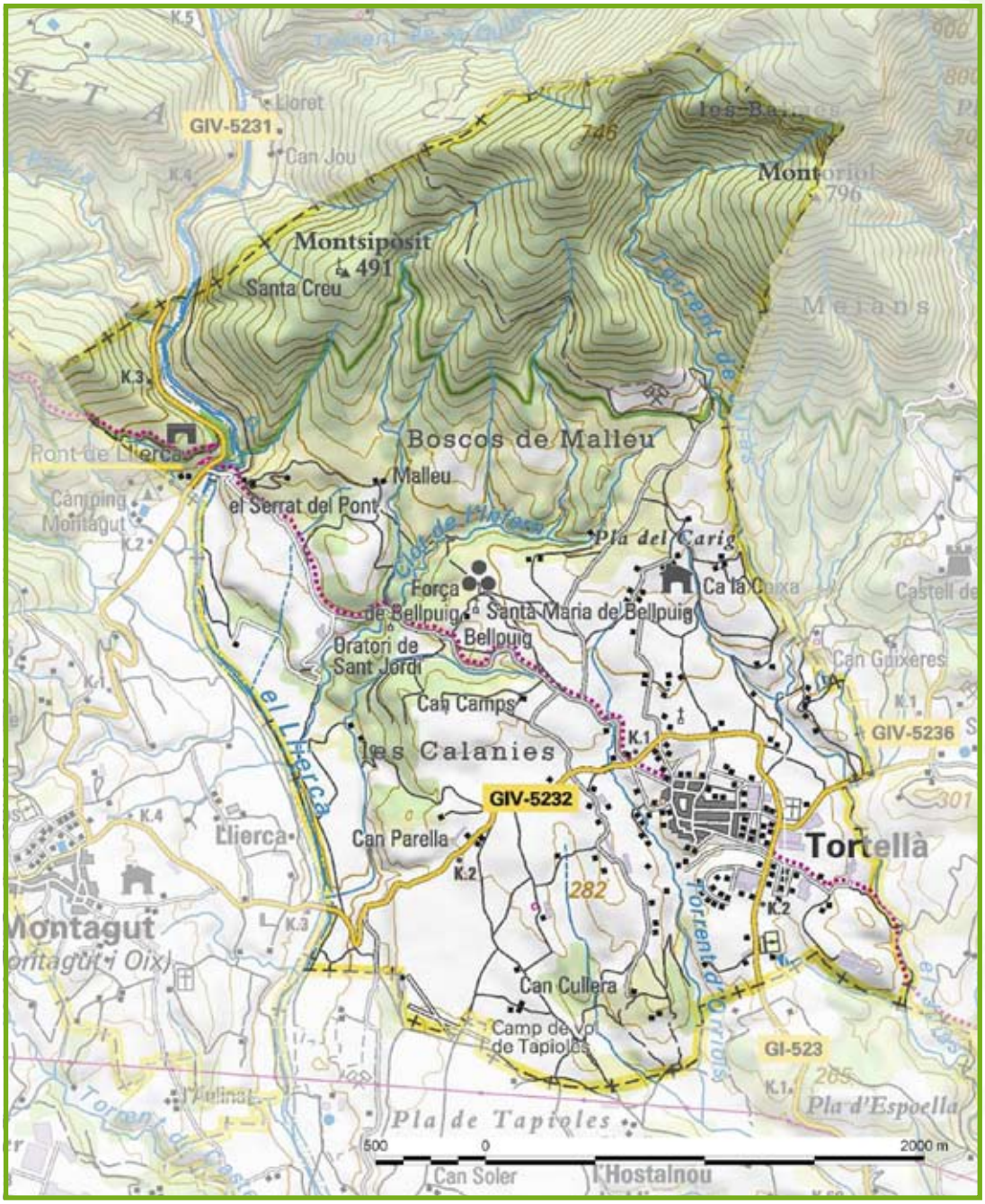
GIV-5231
Lloret
Can Jou
Montsipòsit
491
Santa Creu
Boscos de Malleu
Malleu
el Serrat del Pont
Pla del Carig
Força de Bellpuig
Santa Maria de Bellpuig
Bellpuig
Oratori de Sant Jordi
Can Camps
les Calanies
GIV-5232
Can Parella
Llierca
el Llierca
Montagut
Can Cullera
Camp de vol de Tapiolas
Pla de Tapioles
Can Soler
l'Hostalnou
Tortellà
GIV-5236
GI-523
Pla d'Espoella
Can Gaixeres
Ca la Caixa
Castell de
Merans
Los Bajos
Montoriol
796
746
282
205
301
500
0
2000 m

Municipi de la Vall de Bianya

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI
140	Roureda de la Torre	
	Roure de la Torre I	
	Roure de la Torre II	
	Roure de la Torre III	
141	Roure de Can Planes I	
	Roure de Cant Planes II	
	Roure del Mas de la Canova d'en Ribes	

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	PAG.
75	Grèvols de Ponent I		
	Grèvols de Ponent II		
142	Faig de Fogueró	FAI007	130
	Faig de la Faja		
	Faig de la Torre		
	Faig de la Pomareda		
143	Faig Tort de la Creu de Rabadà	FAI008	132
144	Arç del Puig de Creu de Rabadà		

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI
145	Aulina de la Mestressa	
	Roure de la Mestressa	
	Avet del Ginebrar	
	Auró de la Dou	
	Boixos de la Dou	
	Freixe de Freixeda	
	Saüc de l'església de Joanetes	

Municipi de la Vall d'en Bas

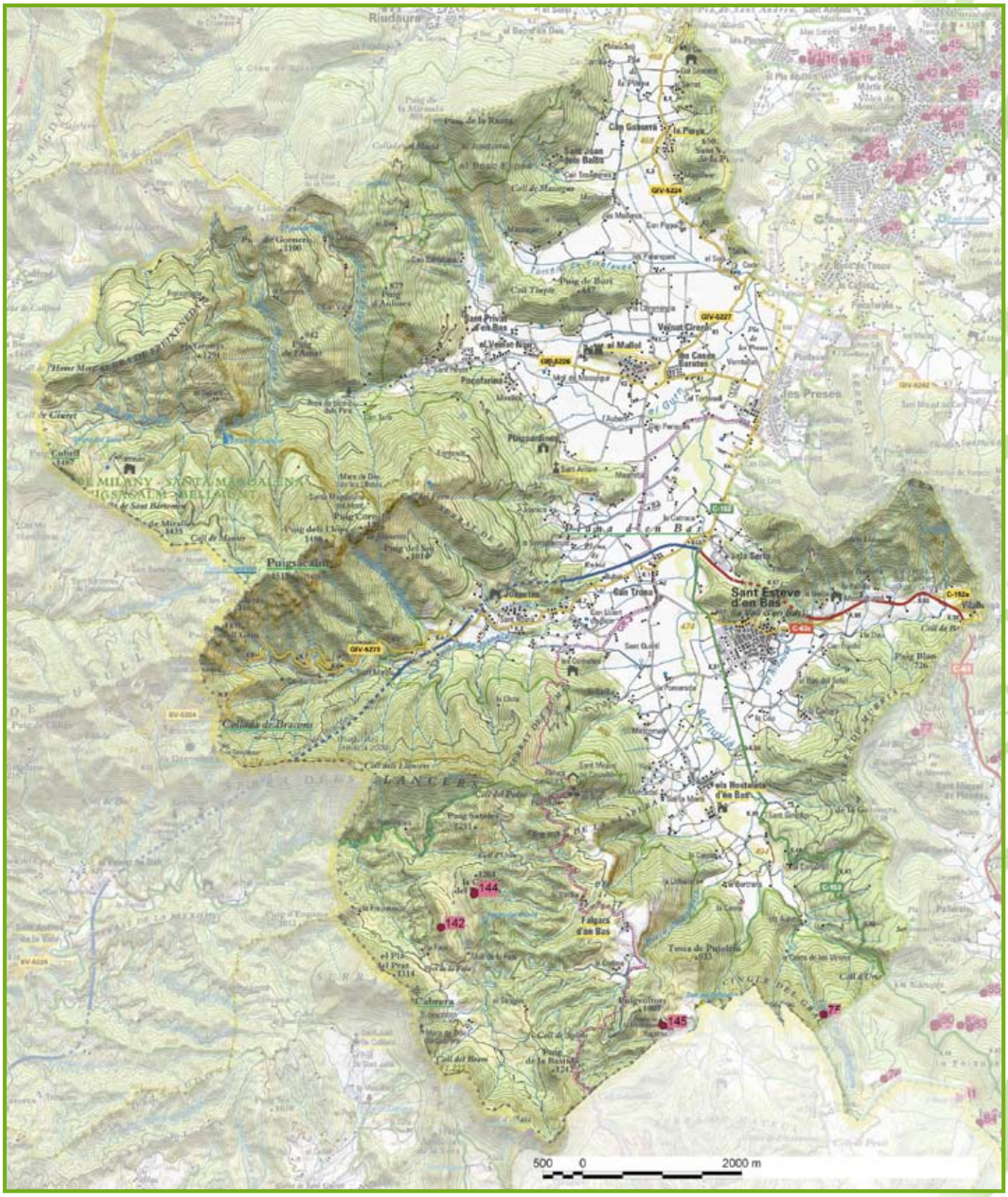

Faig de Fogueró

FAI007 (21/07/2010)

Nom comú: Faig

Nom científic: *Fagus sylvatica*

Perímetre: 4,80 m

Alçada: 23,60 m

Capçada: 24 m de diàmetre

Municipi: La Vall d'en Bas

Ubicació: Des de Sant Julià de Cabrera (Osona) seguim la pista que porta fins al Collet de Vidrier. Des d'aquest coll agafem la pista que surt a mà dreta i que porta a Coll de la Freixeneda. La pista tomba a la dreta sense passar pel coll que ens queda a l'esquerra just al creuament on surt el camí que mena a la Freixeneda. Continuem per la pista fins que trobem a mà esquerra un camí que condueix al mas la Faja. El faig es troba al Serrat del Foguer (1205 msnm). Existeix un camí que voreja i passa pel Serrat del Foguer, és l'antic camí a Sant Miquel de Cabrera des de Coll de Faja.

Observacions: El faig de Fogueró està aïllat però proper a la fageda, es caracteritza perquè té un valor estètic i unes dimensions considerables.Aquest arbre està catalogat pel POUM de la Vall d'en Bas (BICL).

Font d'informació: Xavier Béjar, menbre de Tosca (Serveis Ambientals d'Educació i Turisme) i Joan Blanch, membre del Centre Excursionista d'Olot (CEO).

Fotografies del Centre Excursionista d'Olot

Fotografies del Centre Excursionista d'Olot

Faig tort de la Creu de Rabadà

FAI008 (21/07/2010)

Nom comú: Faig

Nom científic: *Fagus sylvatica*

Perímetre: 2,78 m

Alçada: Entre 18 i 19 m

Capçada: 18,6 m aproximadament

Municipi: Vall d'en Bas

Ubicació: Des de Sant Julià de Cabrera (Osona) seguim la pista que porta fins al Collet de Vidrier. Des d'aquest coll agafem la pista que surt a mà dreta i que porta a Coll de la Freixeneda. La pista tomba a la dreta sense passar pel coll que ens queda a l'esquerra just al creuament on surt el camí que porta a la Freixeneda. Continuem per la pista fins que trobem a mà esquerra un camí que condueix al mas la Faja. Continuem per l'antic camí de Sant Miquel de Cabrera que voreja el Serrat del Folguer fins arribar al Coll de Faja. Continuem pel camí en direcció a la font Sordà fins que trobem a mà dreta un camí que puja a la Creu del Rabadà. El faig està aïllat en un prat/falguerar a tocar a l'arç de la Creu del Rabadà (1231 msnm).

Observacions: El Faig Tort de la Creu de Rabadà es caracteritza pel seu valor estètic i l'estranya forma que ha adoptat amb el temps. Rep aquest nom perquè està torçat cap al vessant nord-est segurament per la força del vent dominant que bufa del sud-oest. L'arbre està ubicat just a la carena.

El Faig Tort de la Creu de Rabadà està inclòs dins el POUM de la Vall d'en Bas (BCIL).

Font d'informació: Xavier Béjar, membre de Tosca (Serveis Ambientals d'Educació i Turisme) i Joan Blanch, membre del Centre Excursionista d'Olot (CEO).

Fotografia del Centre Excursionista d'Olot

ALTRES MUNICIPIS

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	PAG.
	Grèvol de Coll de Bassegoda	GRE001	136
	Roure partit per un llamp	ROU003	

Grèvol del Coll de Bassegoda

CODI:GRE001 (27-01-2010)

Nom comú: Grèvol

Espècie: *Ilex aquifolium*

Alçada: 4 m

Municipi: Albanyà

Ubicació: Aquest exemplar es troba al Coll de Bassegoda, a pocs metres d'un encreuament de camins de la xarxa itinerànnia, al costat mateix de la pista forestal que puja des de Sant Miquel de Bassegoda cap el Pla de Bateria. Destaca perquè és l'únic exemplar d'aquesta espècie que té unes dimensions considerables en aquesta zona.

Font d'informació: Xavier Grabalosa Juvanteny i Lluís Llongarriu Fageda.

Fotografies de Lluís Llongarriu Fageda

Roure partit pel mig per un llamp

CODI:ROU003 (27/10/2009)

Nom comú: Roure

Espècie: *Quercus sp*

Municipi: Terme municipal d'Albanyà

Ubicació: Entre el Pla de la Creu i Lliurona.

Font d'informació: Rafel Buixeda Porta

Roure partit pel mig per un llamp. Fotografia de Rafel Buixeda Porta

Roure partit pel mig per un llamp. Fotografia de Rafel Buixeda Porta

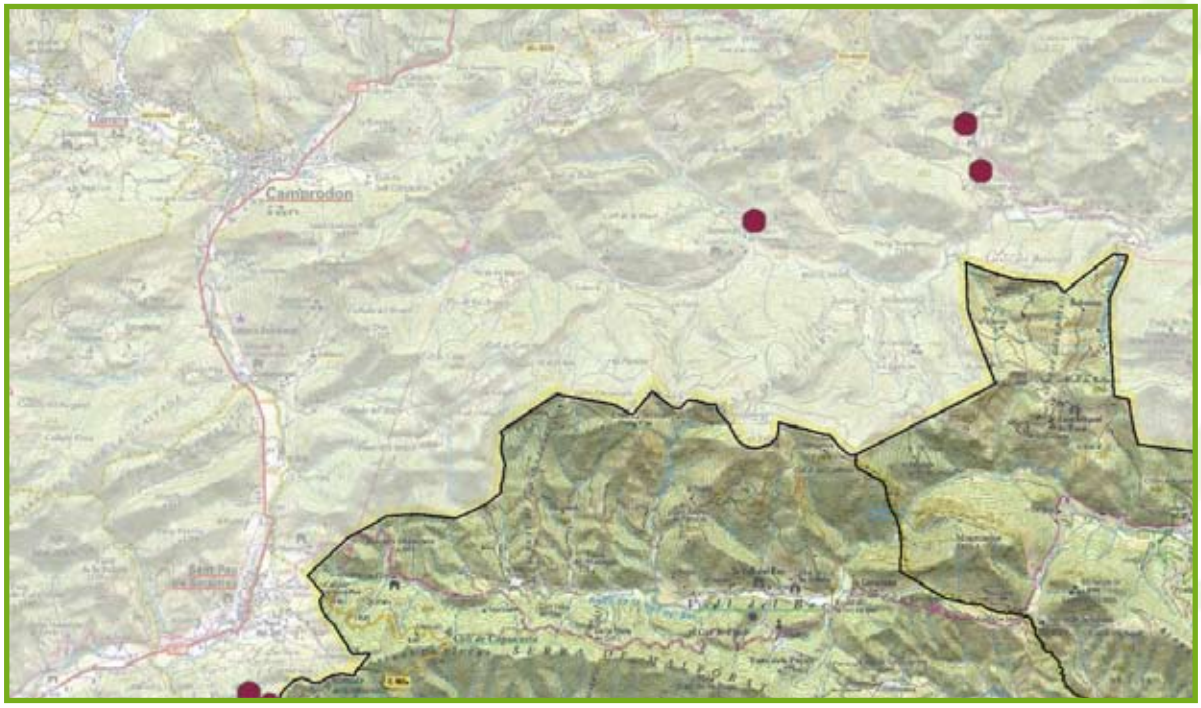

●

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI
	Platana de Beget	PLA001
	Pollancre amb escarsí del Cordonet	POL002
	Roure de Sant Valentí de Salarsa	ROU006

Pollancre amb escarsí del Cordonet, Beget

CODI:POL002 (11/12/2009)

Nom comú: Pollancre

Espècie: *Populus nigra*

Perímetre: 2,10 m

Alçada: 34 m

Municipi: Camprodon

Ubicació: Proper a la casa del Cordoner a Beget, al terme municipal de Camprodon i dins del PEIN de l'Alta Garrotxa.

Observacions: El pollancre està afectat per escarsí, vesc (Viscum album). El vesc és una planta paràsita que viu sobre els arbres i arbustos xuclant-los la saba. És originaria d'Europa i de l'oest i sud d'Àsia. El vesc és la planta sagrada dels celtes, fou convertida després en ornament nadalenc pel fet de coincidir en aquestes festes la fructificació en els exemplars femenins de les seves baies blanques, viscoses i lluents. Els tords i les merles solen actuar de dispersadors naturals en deixar les llavors excrementades sobre les branques dels arbres; curiosa forma de preparar la seva pròpia mort quan després aquest fruits, convertits en la pega del vesc, seran l'arma funesta en la prohibida (i permesa!?) caça en barraca (arbres reclamadors) (Font: GEPEC. Grup d'Estudi i Protecció dels Ecosistemes Catalans)

Noms emprats a la Garrotxa: Escarsí o gui. Escarsí és el més usat, gui prové del gascó (occità).

Font d'informació: Laura Baldrich i Danés i Gil Anglada Llongarriu.

Fotografies:
091201GAL_Pollancre_escarsi01
091201GAL_Pollancre_escarsi_detall02
Autor: Gil Anglada Llongarriu

Fotografies de Gil Anglada Llongarriu

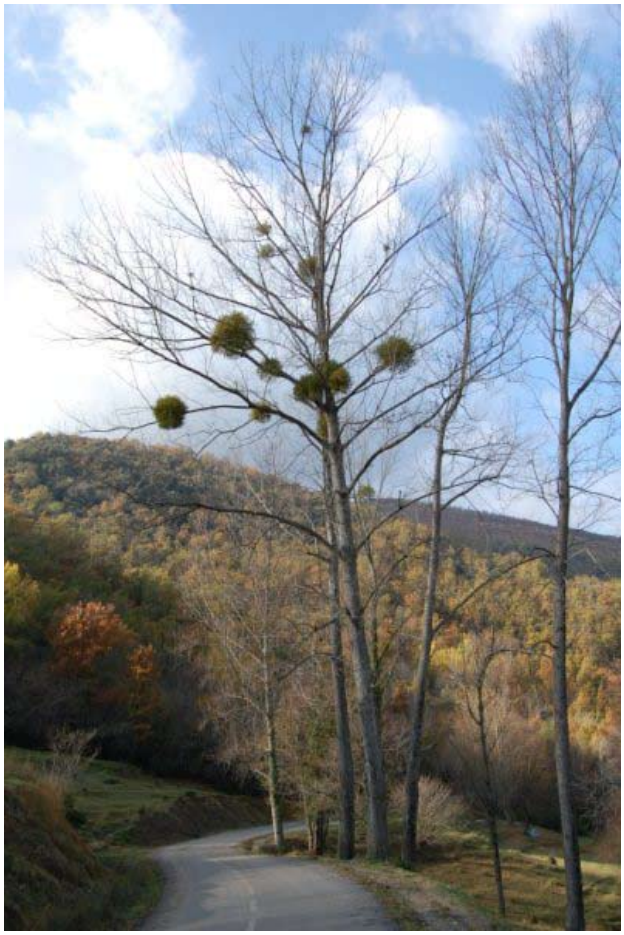

Roure de Sant Valentí de Salarsa

CODI:ROU006 (11/12/2009)

Nom comú: Roure martinenc

Espècie: *Quercus pubescens*

Perímetre: 4,5 m

Alçada: 25 m

Diàmetre copa: 24,5 m

Municipi: Camprodon

Ubicació: S'ubica al costat de l'ermita de Sant Valentí de Salarsa al terme municipal de Camprodon i dins del PEIN de l'Alta Garrotxa. A l'entorn de l'ermita trobem altres roures de dimensions considerables.

Observacions: A la Vall de Salarsa creixen roure-des al solell i fagedes a l'obaga. Grans extensions de boscos de la Vall de Salarsa foren comprats per Renfe per a la construcció de travesses pel ferrocarril (Grabolosa, Ramon. Besalú un país aspre i antic. Editorial Montblanc-Martin. 1973. Pàg. 84).

L´església romànica de Sant Valentí fou consagrada l´any 1168 per Ponç de Monells, abat de Sant Joan de les Abadesses i bisbe de Tortosa.

Font d'informació: Gil Anglada Llongarriu i Joan Coma i Puigmal (Beget)

Fotografies de Gil Anglada Llongarriu

Platana de Beget

CODI:PLA001 (20/11/2009)

Nom comú: Platana

Espècie: *Platanus hispanica*

Perímetre: 2 m

Alçada: 10 m

Diàmetre copa: 7 m

Municipi: Camprodon

Ubicació: Plaça Major de Beget

Història: Va ser plantat a finals de l'any 31 en celebració de l'adveniment de la II República. La informant Assumpció Duñach Surroca hi era present perquè era filla de l'alcalde Josep Duñach Xampro, en Felicà (Esquerra republicana agrícola).

Dolors Bosch Delós informa que el seu pare, Joan Bosch Cros, moliner del molí de Surroca (Salarsa) i que va morir ara fa dos anys, sempre explicava que de ben jove va plantar l'arbre al mig de la Plaça Major de Beget.

Font d'informació: Gil Anglada i Llongarriu, Assumpció Duñach Surroca, Dolors Bosch Delós

Font escrita: Beget i les seves rodalies de Josep Domenech

Etimologia: PLATANA f. Plàtan (Ross., Garrotxa). Prou sobraven abrics de vern, om o platana, Berga MT 61. Etim.: pres del fr. platane, mat. sign.

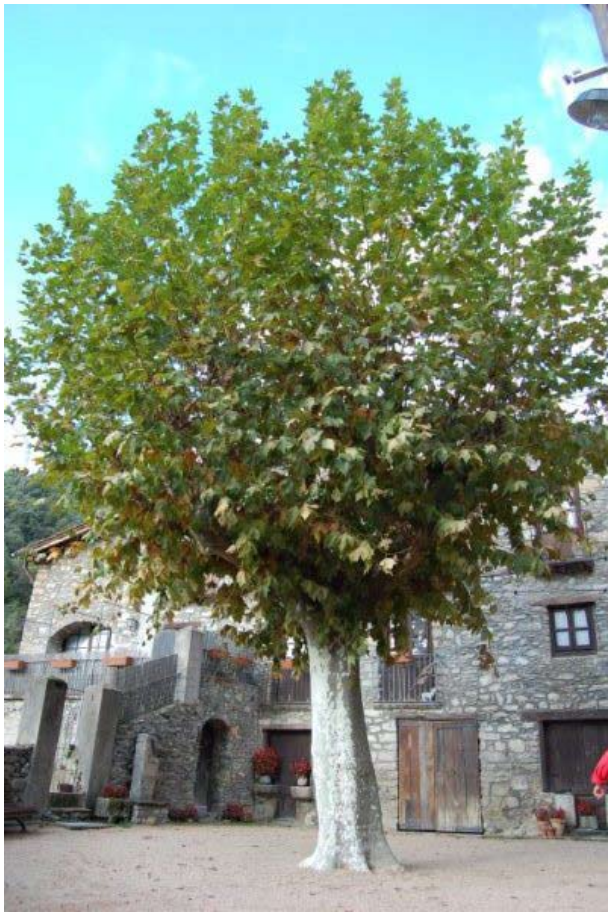

Fotografia de Gil Anglada Llongarriu

Municipi de Sant Pau de Seguries

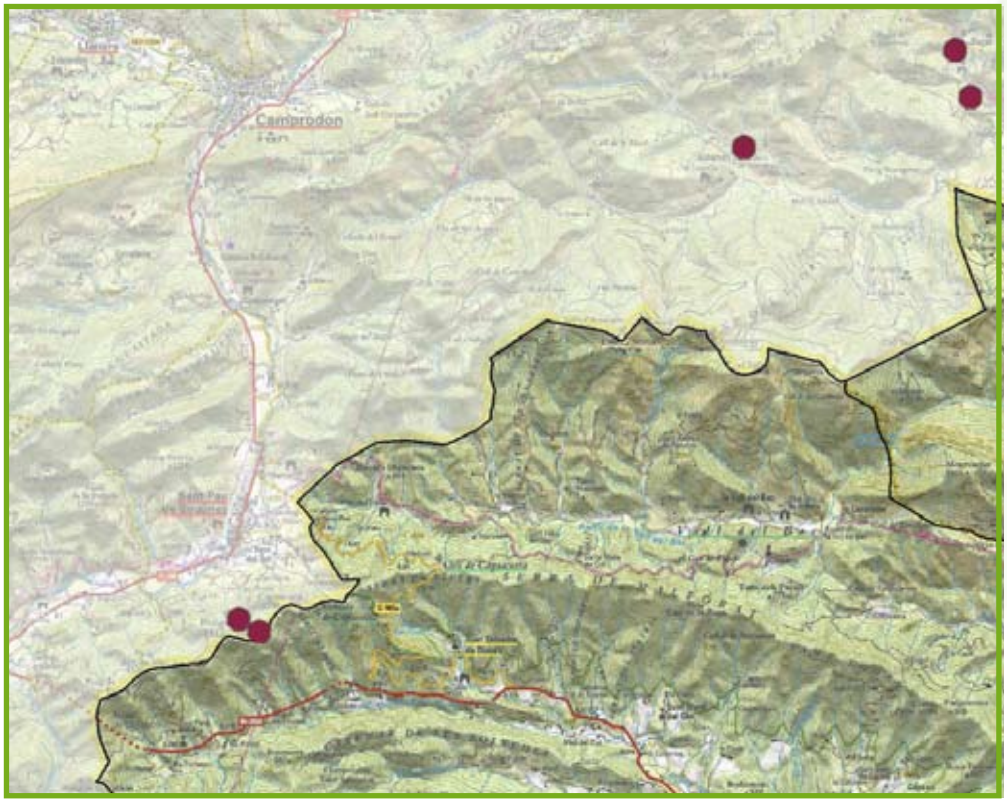

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	PAG.
	Faig del Puigsacreu	FAI002	148
	Roure del Puigsacreu	ROU010	149

Faig del Puigsacreu

CODI:FAI002 (08-02-2010)

Nom comú: Faig

Espècie: *Fagus sylvatica*

Perímetre:2,11m

Alçada:16,38m

Municipi: Sant Pau de Segúries

Ubicació: Es localitza al costat del camí del Coll de Can Mic, també conegut com Coll de Can Petit, al cim del Puigsacreu (Serra del Capsacosta). A nivell administratiu pertany al terme municipal de Sant Pau de Segúries, al Ripollès, però es localitza just al caire de la serralada que limita amb la vall de Sant Ponç de l'Aulina (terme municipal de la Vall de Bianya). En una distància molt curta es pot observar un canvi de vegetació dràstic, passant d'una fageda amb alguns exemplars de roure pènol (vessant de Sant Pau de Segúries, cara nord) a un atapeït alzinar (vessant de la Vall de Bianya, cara sud).

Font d'informació: Xavier Bachero

Fotografia de Xavier Bachero

Roure del Puigsacreu

CODI:ROU010- (08-02-2010)

Nom comú: Roure pènol

Espècie: *Quercus robur*

Perímetre:2,09m

Alçada:15,05m

Municipi: Sant Pau de Segúries.

Ubicació: Es localitza a prop del Coll de Can Mic, també conegut com Coll de Can Petit (mas situat al vessant garrotxí), en el camí que condueix al cim del Puigsacreu (Serra del Capsacosta). És singular pel fet de ser un gran exemplar de roure pènol isolat enmig d'una atapeïda fageda. A nivell administratiu pertany al terme municipal de Sant Pau de Segúries, al Ripollès, però es localitza a escassament 20 metres del caire de la serralada que limita amb el terme municipal de la Vall de Bianya.

Font d'informació: Xavier Bachero

Fotografia de Xavier Bachero

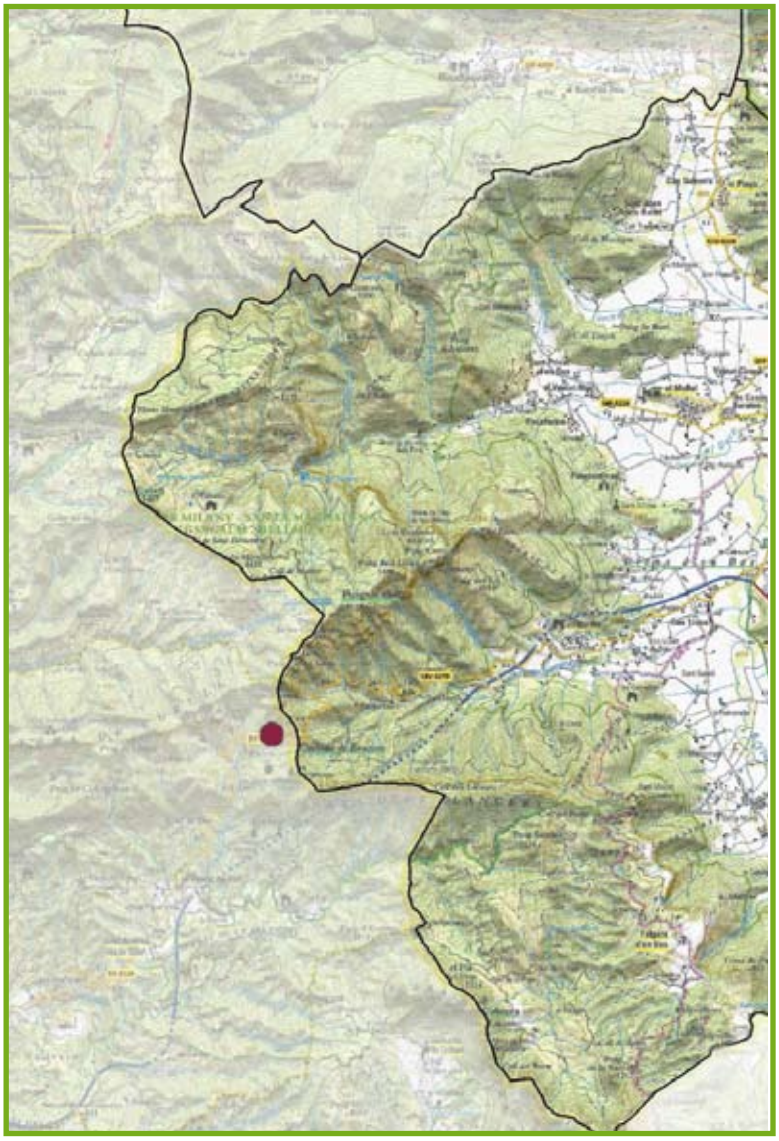

UBICACIÓ	NOM COMÚ	CODI	PAG.
	Faig de Font Tornadissa	FAI006	152

Faig de Font Tornadissa

FAI006 (19/07/2010)

Nom comú: Faig

Nom científic: *Fagus sylvatica*

Municipi: Vidrà

Ubicació: Des del Coll de Bracons, en direcció Nord, s'enfila el camí pel petit talús que hi ha just a la corba del coll. Seguirem uns metres pel llom per continuar desprès el camí que segueix ben fressat per la fageda del vessant oest. Al cap de poca estona de planejar, el camí s'enfila fins al coll de Sant Bartomeu (1249 m) i és en aquest punt on ens trobem amb un encreuament de 5 camins, nosaltres seguirem el que va per la nostra dreta en direcció Nord.

A partir d'aquí ens endinsem a una fageda i seguint sempre el camí principal, en pocs metres arribem a la Font Tornadissa. Al peu de la font ens trobem el faig de dimensions considerables. Té clavat al tronc un petit rètol de fusta amb el nom de la font " Font Tornadissa".

Font d'informació: Gemma Duran

Fotografies de Gemma Duran